

සුඛස් සිතවිල

හ/න, ම/ල, අ/ල ගැන ලියවුණ නවත් අනෙක පොතක් මා ලග ඇත. එය ලියා ඇත්තේ (දනමිසිරි කුමාරතුංග) කුමාරතුංග දනමිසිරිගේ විසිනි. මුල් මුද්‍රිත කුමාරතුංග පසුව කුමාරතුංග මුද්‍රිතය වූයේ අපේ දැයි මා මිට කලින් ලිපි කිපයකම පැහැදිලි කර ඇත. එහි ඇති සමහර වචන මා කිසි දිනක ඈත නැත. මා කියවූ පොතක දැක නැත. එහෙයින් ඒ වචනය අසවිල් පොතේ, අසවිල් පිටුවේ ඇතැයි දැන-වත්තට තරම් මවුත් කාරුණික විනි නම් එය දුනුනට ඉතා පළමු වන්නට ඉඩ තිබිණි. සුමංගල දිස-නරියේ එයේ දක්වා තිබීම ඉතා වැදගත් ය. ඇඟ: (1 නලල 2 බොරුව 3 විතුය), කවලිය: (කවිළුව), කනලිය: (වැදෑවා කිරීම) එකදු කැන් තුනකි. සුමංගල දිසනරියේ ඒ වචන අනෙක් මෙසේ ය. කනලි - 1 කලනය 2 වැදෑවා 3 වැදෑම් 4 මත මලිද (වෙව), කවලි - (මපු 136/3 අමා 54/9) කවලි

මෙතන "වැදිත්" ලිවීම හ/න නොසලකා හැරීමකි. "අත්ගලා" (කුල) එනම් කැවිලි වර්ගය "අත්ගලා" (කෝස), "අත්ගලා" (වැසෝ) පැතිරුණේ අනා ගුණල ඇත්සුනු, අතින් ගලි කොට නදන ලද ගලක් වැනි කැවිල්ල යන තේරුම එහි ඇති බව අපා ඇත්තෙමි. අත්+ගල - අත්ගල වි අනතුරුව "අත්ගලා" වි ඇත. නියතල - නියගලා, අඩනතිරිය - අඩනතිරියා වි ඇත්තේ ද ඒ විදියටයි.

අගල (කුල) - මැර දෙකක් එක් කොට නැනු යානුව. "අගල" (කෝස), "අගල" (කෙටි) යානු විශේශයකි.

"අගුළු" (වැසෝ) මැර දෙකක් ඈසා සැදු යානුව. බෙලියන්ත පැත්තේ ඇති "අගුළු මළුව" ගමට ඒ

(වැස 284/8) - කවුළුව, අඟික 1 අසනය 2 නලල (අප නලල ලියන්නේ අපට දන්නන් "ල" ඇතිවය, "පෙවෙලියන්ට (ප්‍රචිතයන්ට) ද එක සේ ප්‍රයෝජනවත් ය. මට නම් එය අවශ්‍ය වන්නේ හ/න, ම/ල, අ/ල ගැනමිනි මනාව වචනයක තේරුම දැන ගැනීම සඳහා ය. කලක සිට එක් ම "න" යන්නකුත්, එක් ම "ල" යන්නකුත්, එක් ම "ඔ" යන්නකුත් ලියන මා මේ පොත දෙවන වතාවට කියවන්නේ මෙන් පැන්නට ලකුණ එකතු කර ගැනීමටය. මේ ලිපිය දනමිසිරිගේ වෘත්තමය (පොත) හැල්ලු කිරීම සඳහා ලියන ලද්දක් නොවන බව සැලකිය යුතුය. මා මේ ලිපිය ලිවීමේ දී කුමාරතුංග දනමිසිරිගේ තේ "නිවැරදි හ, න, ම, ල, ඌ සෙසුම" සඳහා "කුල" යන්නේ කෝපරුණ්-වා සැදුණේමින් තේ "සියලු අන්තර් විනාසය අකාරු-රිය" සඳහා "කෝස" යන්නත්, වැදිලිවියේ සෝපරා කාමින්නේ "ශ්‍රී සුමංගල ශබ්ද කෝසය" සඳහා "වැසෝ" යන්නත්, කෝපරුණ් විනාශයේ කාමින්නේ "මංගල මනා සියලු ශබ්ද කෝසය" සඳහා "කෙටි" යන්නත් ලියමි. එසේ කරන්නේ ලිපිය කෙටි කිරීමෙන් වෙහෙස අඩුකර ගැනීමෙන් අරමුණි.

නමි ලැබී ඇත්තේ අගුළු හෝ අගුළු කීපයක් නිසා යයි සිතමි. විසන්තර ඇති අගුල උනකුත් අගුල කර ගන්නේ අගුළු මල් මලදමට ද?

අඟුල (කුල) - ඉතුරු කොටස (පොල් අඟුල: පොල් බැසකින් වීකක් ගැ පසු ඉතිරි කොටස), "අඟුල" (කෝස), "අඟුල" (වැසෝ) 1 අඟුල: අඟුලක් ඇත් හැරුණු ; නොහිමි ; අඟුලක් ඉතිරි 2 බාහුවක් පමණක් හා ඉතිරි පොල් බැස.

අඟුල කල හෝ අඟුල කල යන තේරුමින් අඟුලකු අඟුල විය හැකි ය. එනම් "අඟුල" වෙහෙත් වචනයකි. කලව - කලුව මෙහි. දිය+බ - දිය+බ - දිය+බ, දිය + ර - දිය+ර වන්නේ බැර ප්‍රත්‍ය එකතු වීමෙනි. එය "නැදින" නාමයකි. සිසිල ම පියලිය, උය ම උනන වන්නේ ඒ විදියට මය. කොර ම කොරල, සින ම සිනල (අස ම අසල ?) අඟු ම අඟුල වීමේ දී අරුමයක් නැත. එහෙයින් මුළුමන "අඟුල" නිවැරදි යයි පිලිගත නොහැකිය.

අදල (කුල) - එ නම් ළූවෙහි වර්ගය, රණාවරා, අදල (වැසෝ) රණාවරාගය, රණා - පුද්ගල බවත්, රන-රන (සේව්ණ) බවත් දැන සිටියෙමි. බෝ ගෑස්ක් අලුබෝ ගෑස්ක් කොල බෝ ගෑස්ක් නැකමක් නැත. එසේ ම වරා ගෑස්ක් රණවරා ගෑස්ක් නැ කමක් නැත. රනවරා ගෑස්ක් මල් රන් වන් ය. රන මයුර - රන කිසුර - රන ගිරා ගැන සිතන විට රනවරා නිවැරදි යයි සිතමි. රණකෙලි - රණා බීම - රණා විරු වෙහෙත් ය.

අමුණ (කුල) - මෝඩ, නොහික්මුනු, අමන (වැසෝ) සිතක් ගැනි, මෝඩ - අමුණ - (ජල) අවරණය, අමුණ, මතකම/අමනකම, මතරුට/අමනරුට, මනසා/අමනසා ආදී වශයෙන් "මන" නොසො-දෙන බව සැබෑ ය. එනම් මන - මත් සින හා බැඳී පවතී. මෝඩකම අමනකම මිය අමුණකම නොවේ.

අලලුනවා (කුල) - කලුමනවා, කම්පා කරනවා. අලල (ධා) (වැසෝ) - ඇලලීමෙහි, සැක, අලලා,

අලලන්, ඇලලි, ඇලලන්, ඇලලනවා/ඇලල (කෝස), ඇලල (කෙටි) කැලෙන් කොට, කලුමා මම ඇලල (කෙටි) යන්න අනුමත කරමි. වට-ලනවා වලලනවා දුග - ලනවා පට - ලනවා හනුල් - ලනවා යන ක්‍රියා පද (වටල වලල දුගල - පටල - හුල්ල දුනු විදියට හැඩ ගැසී ඇත) දෙස බලන විට ඇලල (කෙටි) නිවැරදි යයි සිතමි. අල - ලනවා යන්නේ "අල" කෙසේ ආවාදැයි කෙනෙකු ඇසිය හැකිය. විසිකරනවා යන්නේ "විසි" හි පටන් ගන්නවා යන්නේ පටනුත්, කෙසේ ආවා දැයි මම නොදනමි. අන ලනවා, කට ලනවා, නොට ලනවා,

වි ක බර්මබන්දු

අන ගනනවා, කට ගනනවා, නොට ගනනවා, අන ගනනවා, කට ගනනවා, බඩ ගනනවා වැනි වචන නිවැරදි තේරුම් ගන්න.

අලවා (කුල) - එනම් කැවිලි වර්ගය බැව් රැබස් යන පුර්ණාකාරී වචනය බව කියමි. අළුබකලේ - අළු පුහුල්, අළු හුනු, අළු හා ගැන සිතා කෙනකු "අළුවා" හරි යැයි සිතන්නට පුළුවන. ඉතිරි සි (පුර්ණාකාරී) බාහුවේ ක්‍රියා අළු ම/ල දෙකට ම මිටීව ය. හ/න, ම/ල, අ/ල වෙහෙස රැකීම සඳහා පර බස් දැනුම ද අවශ්‍ය බව පෙනේ.

අලුලනවා / අලුලනවා / ඇතිලනවා (කුල) මෙහි දී කියන්නට ඇත්තේ ද "අල්ලනවා" යන්නට කී විකමය. ඇසී දෙනවා - ඇතිලනවා යන්නේ තේරුමක් නැකමක් ඇති බව පෙනේ.

අනු ම ඇති වන්නේ අනමය වීමෙනි. එනම් ඇති ම අනු වත් ගමය වීමේ මා අනා නැත. දුල්වනවා යන තේරුම ද එහි ඇති බව මුතු කියමි. එහෙත් අපේ කට්ටත් කනටත් හුරු වී ඇත්තේ "අළුලවනවා / අළුල්ලවනවා" යන්නය. හිඬි අළුල්ලවනවා, කපු අළුලවා මිය හිඬි අළුලනවා, කපු අළුලවනවා අපට හුරු නැත.

කපු අළුල - අළුල, අළුලමින්, අළුලවයි, අළුල - දාව හිඬි අළුලව - අළුලවා අළුලමින්, අළුලවවයි අළුලව - දාව හිඬි අළුල්ල - අළුල්ලවා, අළුල්ලමින්, අළුල්ලවයි පමුණුව, පවත, ගලුව, පිහව ආදී දාවත් නිවැරදි ව වර්තනා බලන්න.

අනල පනල (කුල) - අසල, අන-අසල යනුවෙන් වචනයකුත් පනල යනුවෙන් වචනයකුත් අපට ඇති බව සැබෑය. ඉය්+අල, ඉනල, පා +අල, පාල - පනල වන බව සමහර උගතුන්ගේ මතයයි. පද්‍රයක අපට අකුරක් එකතු කොට පද්‍රය දිගු කිරීමත් පද්‍රයක (අන) අකුරක් ලොස් කොට පද්‍රය කෙටි කිරීමත් සියළුමයි සිරිතයි.

දිය-ර, කුණ-ර, වස-ර, කොර-ල අඩ-ල, සීත-ල, කන-න, ගලල-න, ගනන-න, සිට-ය, සිසිල-ය, කල-

Under Page 25

"You look..." He had never realised how great her body was, he had never thought of her in that way. His heart beat yearning to touch her, to hold her.

"Stop starrling!" She snapped and walked toward the lake. She liked how he stared but it was making her nervous again.

"Wait up!" Raj said as he ran after her. She was already at the edge of the lake and dipping her feet into the water.

"It's cold Raj" She said sulking

Raj felt mischievous, it was not like him but he felt the adrenalin in his body coursing through his veins. He ran toward Anna, lifted her up over his shoulder and ran into the water. She was screaming and hitting him to let her go. He finally got into the lake a fair way and let her down into the water.

"You idiot!" She said hitting him

"It's the easiest way, or we would have been there all day"

She glowered at him, she looked so cute – the water was up to her chest and her hair was wet and dripping. He went closer to her and brushed some hair off her face, she looked away. He cupped her face in his

ස, දිය-බ, එ-බ(බබ) මෙ-බ(බෙබ) මෙන්ම (ඇට) ඇට කුකුළු-ඇටකුළු, විතාරන-විතාරන, ආරච්චි - ආච්චි (ගමච්චි, විතාරච්චි, වගච්චි), දත්තේ නෑ - දත්තෑ, දෙන්නේ නෑ - දේන්නෑ, නාත්තේ නෑ - නාත්තෑ ආදී වචන ගැන සිතා බලන්න.

ඇතැම් යුගල පද්‍රයක තේරුම ඇත්තේ එක පද්‍රයක පමණි. අනෙක් පද්‍රය සමාන හැඩ පමණක් ඇති එකකි. අනගුන, අනගිත, සුලමුල, මලමොල, උසුලු වියුලු යන පදවල මුල් පදය හැඳි ඇත්තේ අන පද්‍රය අනුව ය. අනල පනල, බඩු මුට්ටු, පෙට්ටි පියලි, අන පන (ගානවා) කුලමල යන පදවල අන පද්‍රය හැඳි ඇත්තේ මුල් පදය අනුවය. එහෙයින් අනල පනල, මලමොල උසුලු වියුල් නිවැරදි විය නොහැක.

ආර්ජන්තවට (කුල) ද ඇමරිකාවේ එනම් ඊට පැරණිතරීට කැණ්ට්ට, කැලැණිකරු ලියු ගොවුනට "ආරජන්තවට" අමතක වී ඇත. පර බසක වචනයක් සිය බස් අකුරින් ලිවීමේ දී ට, ධ, ඩ, ඩී, නි ආකුරුවලට පෙරට "නි" ලිවීමේ රීතිය වලංගු නැති බව සමහරු කියමි. එසේ නම්, හ, ඊ, ඊ, ඩ, න ආකුරුවලට පෙරට "නි" ලිවීමේ දී අවශ්‍ය නැත. ඒ අනුව, පන්දිල, කාණ්දිල, කුණ්දිලා, පොරාණ්දුල ආදී දෙමල වචනත්, පන්දුලා(ර), මණ්දුලා(ර), ආදී ඉතිරි සිය වචනත් වැරදි විය නොහැක.

ඊලිය: ආලෝකය - එක හෙලි : ඒකාලෝක, එකකලි : ඒකාලෝක එකල: ඒකාලෝක, අලුයම උදේ පාත්දුර (ආලෝක කාමය) අලු: ආලෝකය (කුල) අලු දන්නන් වීමේ පිළි මුරුපත් වීමත් බාසා විසාරදයන්ගේ "අපුර්ව නිර්මාණයකි - ජ්වරානාචාර්යයකි" මනන - (මෙනි) - මෙනෙහි *මෙනෙහි - මෙනෙහ, යනල - (යනලි) - යනලෙලි - යෙහෙලි, (පස්) වන - (වනු) වැනි - වෙහි, මනවු - මෙනෙහි වැනි පද හැදෙන නැතිවට ම - අලු - ඇලි - එලි වේ. මේ නම් හ/න, ම/ල, අ/ල නැබ ගමේ අමුතුම පවතිනාවකි.

මහාලු : මානවක, මෙනෙහි : මානවිකා (කුල) මේ ලියා ඇත්තේ හිඳි මත වෙලොකය, නොහතත් "වෙරමන" වෙලොක ය.

දේති කැවිල්ලක අවශ්‍යතාව පෙනෙන්නේ මන්තර ගුරුකම කිසිවක් වියාවක් නොකරන මට එය කල නොහැක. මානවක - මානවිකා, මහාලු - මෙනෙහි යනු හ/න, ම-ල යෙදුමේ "ජෝක් එකකි"

ජීවක/ජීවිකා, එමකා/එමිකා, පාලක/පාලිකා, මානවක/මානවිකා එක ම වල්ලේ පොල් ය.

මෙය හ/න, ම/ල වෙහෙසට කරන සරදමක් මිය මේ පොත් ලියූ වියානුත් හැල්ලු කිරීමක් නොවේ. අපේ බස කෙමෙන් මරනය කරා අපදෙන බව සමහර උගතුන් කියමි. රූපවානිතිය මරණවත්, ශබ්දවානිතිය අසන විටත් මටත් එවැනි හැසිරීමක් ඇති වේ.

ඒත් හ/න - ම/ල රැකුනොත් මඳුර !

to be continued